

امام مهربان

نویسنده: محمد محمدی امین
تصویرگر: زینب وفاکیش توحیدی

امام مهربان

نویسنده: محمد محمدی امین

تصویرگر: زینب وفاکیش توحیدی

ناشر: انتشارات مسجدنا

چاپ: اول، تیر ۱۴۰۴

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

گروه سنی: ب و ج

قیمت: ۷۰,۰۰۰ تومان

«کلیه حقوق برای ناشر محفوظ است»

امام مهربان

مدیریت پژوهش مرکز رسیدگی به امور

مساجد خراسان

تصویرگر: زینب وفاکیش توحیدی

نویسنده: محمد محمدی امین

فضای خانه، گرم و صمیمی بود. امام موسی کاظم (علیه السلام) بر سر سفره نشسته بودند. بوی غذا، فضای اتاق را پُر کرده بود. یکی از خدمتکاران خانه که مردی جوان و نسبتاً تازه کار بود، با احتیاط در حال آوردن یک ظرف داغ و بزرگ از آشپزخانه به سمت سفره بود. سنگینی ظرف و گرمای آن، کار را برایش دشوار کرده بود.

ناگهان پای جوان پیچ خورد و یک لحظه
تعادلش را از دست داد. ظرف از دست او رها
شد و مقداری از غذای داغ، روی دست مبارک
امام ریخت. دست ایشان بلافاصله قرمز شد و
از شدت درد می‌سوخت.

چهره‌ی خادم از ترس و شرمندگی
سفید شده بود. او نگران
عکس‌العمل امام بود و از طرف
دیگر برای امام ناراحت بود. با
خود می‌گفت: «دیگر کار از کار
گذشت! آبرویم نرد امام رفت...»
چند ثانیه‌های گذشت که برای
خادم، به اندازه‌ی چندین ساعت
بود. اما آنچه اتفاق افتاد، او را
متعجب کرد!

امام کاظم (علیه السلام) بدون آنکه کوچکترین نشانه‌ای از خشم در چهره‌ی مبارکشان ظاهر شود، دست خود را با پارچه‌ای پاک کردند و به جای نگاه به دست سوخته‌شان، مستقیم به چشمان ترسیده‌ی آن جوان نگریستند. نگاه امام، نه از روی خشم، که سرشار از مهربانی و آرامش بود.

امام با لحنی آرامش‌بخش فرمودند: «نترس. تو را بخشیدم. برو و دیگر نگران نباش. این اتفاق، عمدی نبود.»
انگار کوهی از روی شانه‌های خادم برداشته شد. زبانش بند آمده بود و فقط می‌توانست با نگاه خیس از اشک شوق، از امام تشکر کند.

او در آن روز متوجه شد که امام کاظم (علیه السلام) بر خشم
خودشان مسلط هستند و اخلاقشان مانند اخلاق پیامبران
خدا است.

این رفتار، یک درس عملی فراموش نشدنی برای همه بود.
آن‌ها از نزدیک شاهد بودند که عصبانیت و پرخاش، تنها راه
برخورد با یک اشتباه نیست.

این رفتار، یک درس عملی فراموش نشدنی برای همه‌ی حاضران بود. آن‌ها از نزدیک شاهد بودند که عصبانیت و پرخاش، تنها راه برخورد با یک اشتباه نیست. آنها دیدند که قدرت واقعی، در فریاد کشیدن نیست، در فروبردن خشم و بخشش در اوج ناراحتی است. همین خصلت زیبا یعنی فروبردن خشم، باعث شد که آن حضرت به لقب «کاظم» ملقب شوند؛ یعنی کسی که خشم خود را کنترل می‌کند.

پیامبر صلی الله علیه و آله:

أَلَا إِنَّ خَيْرَ الرَّجَالِ مَنْ كَانَ بَطِيءَ
الْغَضَبِ سَرِيعَ الرِّضَا؛

بدانید که بهترین انسان‌ها
کسانی هستند که دیر به
خشم آیند و زود راضی شوند.

[نهج الفصاحه، ح ۴۶۹]

از این مجموعه بخوانید

مرکز پژوهش‌های اسلامی
استان همدان

مرکز پخش: مشهد مقدس، خیابان دانشگاه، خیابان گلستان

غربی، ساختمان محراب. شماره تماس: ۰۵۱۳۲۰۱۲۰۲۶

